

Barraca codi 10471 - BV198

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Turó d'en Tres - Urbanització Selva Negra Catalana
Emplaçament Al nord del carrer de Buenos Aires, al costat d'un camí que va a la urbanització de can Tres
Alçada: 332m

Coordenades:

Latitud: 41.37804
Longitud: 1.94637
UTM Est (X): 411896
UTM Nord (Y): 4581260

Classificació

Número de fitxa 08295-195
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enderroc total.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00300004
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada. La seva planta és circular i presenta un enderroc total. Encara queden algunes pedres a la banda esquerra, però caldrà netejar bé l'entorn per confirmar la forma. Es pot observar la seva presència gràcies a una ortofotografia de l'any 1956 del Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, al que volem agrair l'ajuda per poder trobar barraques.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

